

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 137/2021
18.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Југослава Тинтора, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције СПК По4 59/20 од 12.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 СПК9/20 од 22.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Југослава Тинтора, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције СПК По4 59/20 од 12.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 СПК9/20 од 22.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције СПК По4 59/20 од 12.11.2020. године окривљена АА оглашена је кривом због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика па јој је изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци, која се неће извршити уколико окривљена за време проверавања у трајању од 3 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка ВЈТ у Краљеву плати износ од 12.000,00 динара, а Вишем суду у Краљеву износ од 5.000,00 динара на име паушала, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о трошковима кривичног поступка насталих пред Вишим судом у Краљеву, бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 СПК9/20 од 22.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Југослав Тинтор, због повреде закона из члана 72., 74. тачка 8) и 294. ЗКП и члана 6. став 3. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи пресуду Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције СПК По4 59/20 од 12.11.2020. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 СПК9/20 од 22.12.2020. године, тако што ће исте укинути и предмет вратити суду на поновну одлуку. Предложио је да буде обавештен о седници већа уколико је његово присуство од значаја за доношење одлуке.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 74. тачка 8) ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву суштински истиче да окривљена није имала браниоца од почетка преговора са јавним тужиоцем о закључењу споразума о признању кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбама члана 74. ЗКП предвиђена је обавезна одбрана окривљеног у кривичном поступку, односно истима је прописано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца. Повреда закона из члана 74. тачка 8) ЗКП, на коју се позива бранилац окривљене, постоји ако окривљени, од почетка преговора са јавним тужиоцем о закључењу споразума из члана 313. став 1., члана 320. став 1. и члана 327. став 1. ЗКП па до доношења одлуке суда о споразуму, није имао браниоца.

Из списка предмета - записника од 12.11.2020. године сачињеним пред ВЈТ у Краљеву и службене белешке о току и исходу преговарања СККо 60/20 од 12.11.2020. године, произилази да је окривљена АА након саслушања у својству осумњичене предложила преговарање о евентуалном закључењу споразума о признању кривичног дела па је, поред осталог, у смислу члана 74. тачка 8) поучена да мора имати браниоца, те јој је, након што је изјавила да није ангажовала браниоца и да не жели то да учини, решењем Вишег јавног тужиоца у Краљеву КТ Ко 505/20 од 12.11.2020. године, постављен

бранилац по службеној дужности, адвокат Бора Николић, који је присуствовао преговарању.

Надаље, из записника са рочишта за одлучивање по споразуму о признању кривичног дела СПК По4 59/20 од 12.11.2020. године, произилази да је након уручења оптужног предлога Кто Ко 79/20 од 12.11.2020. године окривљеној и њеном браниоцу, а по излагању садржине споразума од стране јавног тужиоца, судија за претходни поступак извршио увид у споразум о признању кривичног дела СККО 60/20 од 12.11.2020. године и другу документацију у прилогу споразума, након чега је окривљена потврдила да се у ВЈТ у Краљеву у присуству браниоца споразумела да признаје да је извршила кривично дело за које се терети, на начин како је то описано у оптужном акту и заједно са браниоцем предложила суду да прихвати споразум и донесе пресуду.

Самим тим, Врховни касациони суд налази да је, у конкретном случају, поступак за закључење споразума о признању кривичног дела - предлагање, преговарање, закључење, као и поступак пред надлежним судом обављен у присуству браниоца, због чега се у конкретном случају, не може радити о повреди из члана 74. тачка 8) ЗКП везано за обавезну одбрану окривљене у кривичном поступку, а како то неосновано истиче бранилац окривљене у поднетом захтеву.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду чланова 72. и 294. ЗКП, међутим Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева, везано за повреду наведених одредаба, будући да исте не представљају законом дозвољене разлоге у смислу члана 485. став 4. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Како уз захтев, бранилац окривљене није доставио одлуку Европског суда за људска права, која се односи на окривљену или другог учесника у поступку, сходно члану 484. ЗКП, то се Врховни касациони суд није упуштао ни у оцену истакнуте повреду члана 6. став 3. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић